

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5558

гр. София, 27.07.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **5746** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото административно производство е по реда на чл.148 и сл.ДОПК, във връзка с чл.156 и сл.ДОПК,вр с чл.157 ДОПК.

Образувано е по трето искане на [фирма] [населено място] за спиране изпълнението на Ревизионен акт №Р-22221420001722-091-001/20.01.2021 година,отменен и изменен с Решение №663/23.04.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

По искането, ответникът по жалбата – Директор на Дирекция“ ОДОП“ не е изразил становище.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди направеното искане за спиране, прие за установено следното:

С Ревизионен акт № Р-22221420001722-091 година на жалбоподателя са установени задължения по ЗДДС в размер на 221 406,51 лева и лихви за просрочие в размер на 118 542,99 лева. Ревизионният акт е обжалван пред Директор на Дирекция „ ОДОП, а последният с Решение №663/23.04.2021 година отменил обжалвания ревизионен акт в частта на установените резултати по ЗДДС за изрично посочени периоди и изменил обжалвания Ревизионен акт/ отново в части ,подробно посочени в него.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявеното искане за спиране изпълнението на ревизионния акт за процесуално допустимо, предвид обстоятелството, че в разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК няма срок, в който следва да бъде подадено искането, от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледано по същество, същото се явява неоснователно.

Съображенията за това са следните:

В разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК е посочено, че обжалването на ревизионния акт пред съда не спира неговото изпълнение. В алинея втора от същия текст е посочено, че изпълнението може да бъде спряно от административния съд по искане на жалбоподателя, като искането може да се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда. В алинея трета са визирани доказателствата, които следва да бъдат приложени към искането - за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3 – 5/ разпоредбите, касаещи произнасяне по искане за спиране при депозирано искане за спиране изпълнението на ревизионния акт в хода на задължителното административно обжалване на ревизионния акт.

Разпоредбата на чл.157,ал.1 от ДОПК се явява изключение от общото правило, че подадената жалба срещу издаден административен акт/ спира неговото изпълнение. Нормата цели защита на фиска, както и осуетяване възможността ревизираният данъчен субект да се разпорежи с имуществото си преди да се пристъпи към изпълнение на установеното с РА задължение. От своя страна, издаденият ревизионен акт е годно изпълнително основание – аргумент от разпоредбата на чл.209,ал.1 и 2 от ДОПК и същият подлежи на принудително изпълнение, независимо от това дали е обжалван или не/Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, като принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван/. Наред със защита на фиска, с цел защита интересите и на ревизираното лице, законодателят в разпоредбата на чл.153 от ДОПК, е предвидил условията и предпоставките, при наличието, на които може да се спре изпълнението на ревизионния акт/ към които изрично препраща нормата на чл.157,ла.3 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл.157,ал.2 от ДОПК, изпълнението на ревизионния акт може да се спре по искане на жалбоподателя, искане за спиране на изпълнението може се прави само за частта на ревизионния акт, която е обжалвана пред съда, то се подава до съда, пред когото делото е висящо, като към него се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размера на главницата и лихвите към датата на подаване на искането, а в случаите, когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. Компетентен съд е съдът, пред когото делото е образувано по жалба срещу РА, / а това е в случая е АССГ/ който спира изпълнението на ревизионния акт, ако представеното обезпечение е в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е в размера по ал. 3. В разпоредбата на чл.153,ал.5 от ДОПК пък е предоставена възможност в останалите случаи, решаващият орган/ или съдът да извърши преценка съобразно представеното, съответно предложеното обезпечение и може да спре изпълнението, като задължи компетентния публичен изпълнител в определен срок да наложи обезпечителни мерки върху предложеното като обезпечение имущество. Спирането на изпълнението има действие от датата на налагане на обезпечителните мерки от публичния изпълнител.

От така очертаните правни разпоредби е видно, че предпоставките за спиране изпълнението на ревизионен акт в хода на съдебното обжалване са - издаден ревизионен акт, с който са установени задължения на субекта, същият да е обжалван по съдебен ред, искането да се отнася само до частта от ревизионния акт, който е

обжалван по съдебен ред, към същото да са приложени доказателства за наложено обезпечение или предложение за обезпечение в същия размер, съдебна фаза по обжалването на ревизионния акт и компетентен да се произнесе по искането е съдът- административен , пред когото делото е висящо.

В случая, от събраните доказателства е видно, че срещу жалбоподателя е издаден РА от 20.01.2021 година ,с който са установени задълженията на ревизионния данъчен субект в размер на 24130,54 лева главница и лихва в размер на 10768,98 лева. Неоснователно е искането на жалбоподателя за назначаване на съдебно – счетоводна експертиза, която да установи размера на задължението по РА и то в това производство, тъй като ако се приеме тезата на жалбоподателя , то това би обезмислило правната норма на чл.153 и сл. ДОПК и най- вече би довело до забавяне на произнасянето по искането- в 14 дневен срок от получаване на същото.

Жалбоподателят е посочил размера на задължението по ревизионния акт към датата на подаване на искането, но няма предложено обезпечение за размера на задължението Тъй като производството по искане за спиране е специфично производство, то за съда не съществува задължение да установява какъв е размерът на задължението към датата на подаване на искането за спиране, законодателят е вменил това в задължение на жалбоподателя- лицето,което депозира искането за спиране, няма никакви доказателства за вид на наложените обезпечителни мерки, защото по аргумент от нормата на [чл. 153, ал. 3](#) вр. [чл. 157, ал. 3 ДОПК](#), съдът е длъжен да съобрази балансовата стойност на активите, върху които е наложено обезпечение, именно към датата на подаване на искането,а доказателства в този смисъл от страна на жалбоподателя не са представени и съдът е невъзможност да извърши преценка за необходимостта от спиране . Обстоятелството , че запорът,наложен върху МПС не е отменен, не води до извод,че посочената застрахователна стойност на автомобилите е действаща и към настоящия момент, още повече, че няма доказателства за балансова стойност на посочените автомобили, върху които е наложен запор. Наред с това, представеният Обобщен амортизационен план е от 2020 година, и не отразява балансовата стойност на предложените за обезпечение активи към датата на подаване на искането. В този смисъл е ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 10455 ОТ 10.08.2017 Г. ПО АДМ. Д. № 8724/2017 Г., VIII ОТД. НА ВАС.

Това от своя страна несъмнено сочи, че изпълнението на ревизионния акт не следва да бъде спряно,тъй като не е налице предложение за обезпечение, което напълно покрива задълженията по ревизионния акт в обжалваната част и не ясно дали ще се гарантира събирането на вземанията. Искането за спиране изпълнението на ревизионния акт е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл.157,ал.7 ДОПК,Административен съд София град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО НА [фирма]- ГР. С. ЗА НАЗНАЧАВАНЕ НА СЪДЕБНО-СЧЕТОВОДНА ЕКСПЕРТИЗА , КОЯТО ДА УСТАНОВИ РАЗМЕРА НА ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ПО РЕВИЗИОННИЯ АКТ КЪМ ДАТАТА НА ПОДАВАНЕ НА ИСКАНЕТО ЗА СПИРАНЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА РЕВИЗИОННИЯ АКТ.

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕ от 21.07.2021 година на [фирма] [населено място] за спиране изпълнението на Ревизионен акт №Р-22221420001722-091-001/20.01.2021

година,отменен и изменен с Решение №663/23.04.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.137,АЛ.1 АПК ПРЕПИС ОТ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ С ЧАСТНА ЖАЛБА ПРЕД ВАС НА РБ В 7 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО, СЪГЛАСНО РАЗПОРЕДБАТА НА ЧЛ.157,АЛ.7 ДОПК.

СЪДИЯ: